

le, er vi ikke i tvivl om, at det er – kan vi sige – propaganda for vort synspunkt. Sådan må det nu en gang være, og det er jo helt fair, at det er sådan i den politiske proces.

Men noget helt andet er rent faktuelle oplysninger. Der forsøgte jeg faktisk at komme fru Elisabeth Arnold lidt i møde for at få en debat om de her ting, hvis fru Elisabeth Arnold har tid.

Den brochure, eller pjece, eller publikation, der handlede om ØMU-ABC, giver faktisk oplysning, den kan man bruge som opslagsværk, mens f.eks. publikationen fra Økonomiministeriet, »Danmark og euroen«, alene omtaler, hvorfor det er en gevinst og en fordel for Danmark at deltage i euroen.

Det er åbenlyst for enhver, der gider læse de her små ting, at der er en markant forskel, nemlig at den ene overhovedet ikke har med oplysningsvirksomhed at gøre, men alene giver et partipolitisk synspunkt for, hvorfor man skal stemme ja.

Den forskel den er indlysende, og den grænse burde være nem at trække for fru Elisabeth Arnold og andre, der ville.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Ulla Tørnæs og derefter fru Elisabeth Arnold, og så kan vi nok gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Som jeg nævnte tidligere, har jeg altid betragtet Det Radikale Venstre som en del af folkestyrets vogtere. Men jeg må sige, at jeg er blevet en anelse i tvivl, om det stadig holder stik her med i debatten i dag, for jeg må forstå det sådan på fru Elisabeth Arnold, at fru Elisabeth Arnold ikke ser det som en styrke, at det præcis er regeringen, der præciserer de retningslinjer, som skal gælde i samspillet med embedsmændene, jf. det, som hr. Aage Frandsen også var inde på i sit indlæg til fru Elisabeth Arnold.

Derfor vil jeg spørge fru Elisabeth Arnold endnu en gang, om fru Elisabeth Arnold ikke kan se det ud fra en diskussion om det danske folkestyre. Altså hvis nu fru Elisabeth Arnold tog sine radikale folkestyrebriller på, om så ikke fru Elisabeth Arnold kan se, at den del af forslaget til vedtagelse, som fru Elisabeth Arnold kalder en blankocheck, rent faktisk vil være en kæmpe styrke i det fremtidige samspil imellem regeringen og embedsmændene?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Aage Frandsen vil jeg sige: Vi er enige i, at de to rapporter, som har været nævnt flere gange i dag, er meget vigtige, og jeg mener, som jeg har sagt før, at de beskrivelser af grænserne, som er nævnt i de to rapporter, er meget udmærkede, og dem må enhver regering prøve at holde sig inden for.

Vogteren af den proces er selvfølgelig Folketinget. Det er Folketinget her, der skal reagere, hvis grænserne er overtrådt.

Det ville have været rart, hvis der havde været en henvisning til de to rapporter i hr. Aage Frandsens forslag til vedtagelse, det er klart. For jeg mener, det er dem, der opstiller det, man kunne kalde arbejdsregler eller etiske regler eller nogle regler for god opførsel. Det er det, der står i de to rapporter der. Jeg synes, det ville have været godt, hvis det var dem, som havde været anbragt som søjler omkring det forslag til vedtagelse.

Og jeg må sige til fru Ulla Tørnæs – og det er åbenbart en mangel hos mig – at jeg simpelt hen ikke rigtig forstår fru Ulla Tørnæs' spørgsmål. Det er altså ikke et specielt gen, som er indbygget i mig, der gør, at jeg føler mig som folkestyrets vogter. Jeg føler, at fru Ulla Tørnæs i lige så høj grad er folkestyrets vogter. Det er vi forhåbentlig alle sammen herinde.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Arne Melchior havde det synspunkt, at det i og for sig ikke var noget særlig tungtvejende problem, som vi diskuterer her i dag.

Jeg har omvendt det synspunkt, at den debat, vi har, bør løfte sig op over det partitaktiske, fordi vi faktisk diskuterer en ændring af det politiske system, som langsomt og snigende tager form i de her år, hvor medlemsorganisationerne i partierne svækkes, og vi i stedet for får sådan et spindoktordemokrati, hvor partierne bliver professionelle maskiner, hvor man ansætter spindoktorer, som så kører politikerne, og så breder den tankegang sig til selve regeringsapparatet.

Vi risikerer også, at der sker en ændring af embedsmændenes selvforståelse, hvis den her udvikling får lov til at fortsætte. Nu så vi i Ekstra Bladet omtalt, hvordan fødevaredirektøren så det som sin opgave at bekymre sig om rege-